

Иван Миланов Петров

Да умреш с достоинство

Миро и Клара гледаха вечерната програма по канал 2100. Очакваха започването на любимия си сериал. Преди филма естествено ефирът беше задръстен от реклами. В един момент се появи старец, който, както си вървеше из един парк, изведнъж се хвана за сърцето и с усмивка на уста се строполи на земята. Следващият кадър показваше същия този усмихнат старец, облечен в перфектен костюм и прегърнал букет цветя, да лежи в прекрасен махагонов ковчег. Приятен женски глас изпя: „Погребална агенция «Живот и здраве» – при нас смъртта е спокойна, а цените прилични.“ След това нахакан мъжки глас извика: „Само в периода 8 юни-8 юли – промоционална отстъпка за починали от инфаркт – 8%. Не чакай, умри сега.“ И двамата кисело се усмигнаха. Бяха гледали тази реклама десетки пъти, но тя пак ги подсети, че краят им приближава.

– Скъпа, – каза Миро – не мислиш ли, че е време да припомним до услугите на някоя погребална агенция. Мисля, че скоро ще си отидем от този свят.

– Прав си скъпи – на 110 сме. – въздъхна Клара. – Колко бързо измина времето, а? Сякаш беше вчера, когато бяхме абитуриенти, а оттогава минаха цели 92 години. Колко трудности, радости и скърби преживяхме – отдаде се на спомени Клара и очите ѝ се изпълниха със сълзи. – Скъпи, хайде още утре да отидем в „Живот и здраве“ и да проучим офертите им. Може нещо да ни хареса.

– Права си, скъпа, крайно време е да вземем смъртта в свои ръце. Още утре ще отидем.

През 2084 г. нормалната продължителност на живота беше 120 години, но се считаше за проява на добър вкус да умреш на около 110–115 години. Миро и Клара бяха съпругеска двойка от 90 години и бяха преживели всичкото щастие, което можеше да бъде постигнато. Имаха 2 прекрасни дечица, 7 прекрасни внуци, 18 прекрасни правнуци и 35 прекрасни праправнуци. И двамата бяха потомци на стари каракачански български родове и поради това, естествено, бяха продължили древната традиция да се занимават с мляко и млечни продукти. Миро основа фирмата „Йогурт солюшън“, която произвеждаше кисело мляко на Марс. Всъщност неговото кисело мляко беше толкова качествено, че той нерядко се бе шегувал, че трябва да изнася кисело мляко за Земята, и би го правил, ако транспортните разходи не го оскъпяваха толкова много, иначе много фирми щяха да фалират, смееше се той. Впоследствие, с напредване на възрастта, освен че фирмата се разрасна и зае 84% от пазарната ниша на кисело мляко на целия Марс, Миро преотстъпи фирмата на сина си Георги, който от своя страна, пак поради старост, я

преотстъпи на сина си Мишо. Миро обаче не беше посветил живота си само на Клара и бизнеса. Той беше запален турист. Бе покорил земните Еверест и К-9 в Хималаите, Монблан в Алпите, Килиманджаро в Африка, Андите и Кордилерите. Бе покорил спътниците на Марс – Фобос и Деймос, както и спътниците на Юпитер – Ганимед и Калисто. Но дори и това не му беше достатъчно. Занимаваше се с ботаника и в частния си дворец на Марс си беше направил ботаническа градина с над 2400 вида растения. Клара от своя страна бе основала фондация, с която спонсорираше опазването на бразилската тропическа джунгла. В общи линии и двамата бяха изживели перфектния живот, въобще бяха живели достойно. Само едно нещо липсваше в идиличната обстановка – достойната смърт. Но Миро и Клара бяха решени да се справят и с това последно предизвикателство.

На следващата сутрин Миро и Клара позвъниха на погребална агенция „Живот и здраве“. От другата страна на линията им отговори приятен женски глас, който им насрочи час в 11:30 на същата сутрин. Дватама съпрузи отидоха в новопостроена сграда, обзаведена с вкус, чиито помещения блестяха от чистота. Момичето, което беше говорило с тях ги поведе по коридорите и отвори една от многото врати. Вътре ги очакваше здравеняк, който сигурно беше висок към 210 см и тежеше поне 120 кг. След като останаха насаме, здравенякът ги стресна здраво с думите:

– Май сте подрали малко! – и след това се засмя гърлено. Докато застарелите милиардери го гледаха шашнато, той продължи:

– Извинете, това беше шега за разчупване на ледовете. А сега офертите на нашата фирма. Ако сте гледали рекламата ни, сигурно сте разбрали, че в периода 8 юни – 8 юли имаме 8% отстъпка за смърт, причинена от инфаркт, така че ако имате финансови проблеми, това е шансът на живота ви.

Миро бе готов гневно да възрази, че той самият притежава 400 млрд стандартни кредита, което го правеше редовен участник на класацията „Топ 100 на най-богатите хора в слънчевата система“, и тъкмо се канеше да вземе думата, когато онзи отново се засмя – явно беше една от поредните му шеги – и продължи:

– Естествено имаме отстъпка и за напреднала възраст, и тъй като Вие сте над 100 години, ще получите 12% намаление. Освен това попадате в графата „Съпрузеска двойка“, което Ви дава уникалния шанс да използвате 20% отстъпка. Имаме още няколко уникални промоции, с които, уверявам Ви конкуренцията ни не може да се похвали. Ние

например, имаме големи групови намаления. Представете си, че сте на път за любимия си курорт, когато стане най-обикновено пътно-транспортно произшествие. Вие, заедно с 9 от останалите пътници, предадете Богу Дух – е, тогава получавате зашеметяващите 25% отстъпка, което прави погребението Ви почти без пари. За тази цел, трябва да сключите застраховка „Живот“ със застрахователна агенция „Титаник“, един от най-добрите партньори, с които работим. Имаме още една уникална промоция – погребения на лизинг. Плащате първоначална вноса от 30% и след това можете да внасяте вноски в срок от 1 до 10 години. Така, когато умрете, няма да го усетите по джоба си. Но най-невероятното от всичко това е, че можете да участвате в повече от една промоции, т.е. намаленията могат да се натрупат. На практика ако Вие двамата пътувате с голяма група хора, за Юпитер например, и корабът се натъкне на астероид, Вие можете да използвате съответно 25% отстъпка за „Групово намаление“, 12% отстъпка за „Отстъпка напреднала възраст“ и 20% отстъпка за „Съпружеска двойка“. Когато ги съберете, ще получите 57% отстъпка. Така че подпишете договор с „Живот и здраве“, застраховайте се в Застрахователна компания „Титаник“, запазете си билет за най-първия междупланетен полет и след това стискайте палци.

След тази блестяща пледоария, служителят на Погребална агенция „Живот и здраве“ седна на стола, усмихвайки се самодоволно. Тъкмо Миро реши, че всичко е свършило и е време да се намеси, когато човекът изведнъж се сети нещо и прекъсна старецът, още преди да е започнал:

– А освен това, имаме на 8 декември отстъпки за студенти. Така, че ако внукът Ви е студент може и той да се възползва от нашите услуги.

Това, като че ли беше върхът на всичко и Миро, излязъл от релси, започна да му вика, което изобщо не бе в негов стил, но поне му полекна. Човекът го изгледа покрусен, и жалостивият му поглед посмекчи малко тона на Миро, така че старецът реши да спре особено грубата форма на монолог, която беше възприел, и да го пощади, като все пак завърши с изречението-евъргрийн за неговата възраст: „Каква е станала напоследък днешната младеж“. Здравенякът вече яката се потеше и се триеше нервно с кърпичка, ужасен от мисълта, че ще загуби такива перспективни клиенти, готови всеки момент да хвърлят топа. Миро се успокои и спокойно му обясни, че изобщо не идват за намаленията, тъй като са достатъчно богати, за да си позволят всякакво погребение.

– Освен това – възмутено продължи Миро – ние идваме именно по противоположната причина. Искаме да проверим възможно най-

луксозните погребения, които може да ни предложи Вашата фирма!

Това вдъхна увереност на човека и той възвърна дар слово:

– Разбира се, господин ..., господине. Имаме прекрасни оферти. Ние единствени предлагаме погребения в космоса. Но уверявам Ви, господине, това струва наистина скъпо – по принцип в КАТ не са във възторг от този тип погребения, тъй като пречат на междупланетния транспорт и могат да причинят катастрофи. Освен това ни обвиняват, че нарочно пускаме ковчезите в центъра на въздушните магистрали, за да може да имаме повече успехи в промоцията „Групово намаление“. Това са ... глупости, разбира се, но да знаете, че гледката на астероидният пръстен на Сатурн си я бива. Ами величествената гледка на Венера, невероятна е. Но да Ви кажа няма нищо толкова уникално, като пътуване към Слънцето, което е дало живота на Земята, а оттам и на човечеството. Можем да Ви погребем на Фобос например. Тъй като е само 20 км в диаметър, можете да си представите на каква безбожна цена се продава един парцел там. Спътникът е толкова малък, че там могат да бъдат погребани едва шепа привилегировани.

Човекът ги гледаше с очакване и даже с надежда, че ще изберат възможно най-скъпото погребение, с което ще спечели и много добър процент от сделката. Миро и Клара премисляха трескаво, като всеки се блазнаше от новаторската идея да бъдат изпратени за последно в космоса, но практичната Клара искаше да чуе всички възможни оферти, за да не съжалява след като умре, че не е избрала най-доброто.

– А какви са офертите Ви за погребение на Земята?

Служителят въздъхна с едва забележимо неудоволствие, тъй като погребенията в открития космос излизаха по-скъпи, но запази присъствие на духа и усмихнато продължи:

– Естествено, ако ще търсите нещо наистина скъпо, трябва да е на Хаваите. Фирмата притежава един парцел със само 5 паркоместа, но всяко от тях заема 12 кв. метра.

Уверявам Ви, че ако човек бъде погребан там, роднините му трябва всяка година да плащат на „Живот и Здраве“ по 650 000 стандартни кредита годишно, защото толкова бихме печелили, ако на това място построим хотел и дадем такава стая за ползване през целия сезон. Освен това, както предполагам знаете, – продължи мазно служителят – това място е истински рай – тюркоазените вълни там представляват уникална гледка, а лекият морски бриз е радост за ухото. Това е най-прекрасното място, на което един човек може да избере да бъде погребан. В парцела е включена и прекрасна палма, която ще Ви прави сянка в по-задушните

дни. Е, какво решавате? Всъщност, направо ще Ви предоставя лист с оферти, и след като прецените, ще кажете на коя сте се спрели.

Обнадеждени от интересните оферти, Миро и Клара благодариха, и след като взеха телефона на погребалния агент, както и листа с оферти, обещаха да се обадят.

Миро и Клара решиха да оповестят решението си да умрат с достойнство пред семейството си и да им изложат офертите, за да могат всички да вземат дейно участие в избора. На вечерята двамата съпрузи изказаха идеята си, която бе приета с възторг от семейството. Всички бяха много ентузиазирани от факта, че след този толкова достоен живот Миро и Клара ще си отидат от този свят с достойнство. Следващите дни преминаха в трескаво премисляне и трескаво обсъждане. След няколко дни всички изложиха предложенията на гласуване и Хаваите спечелиха с един глас. На следващия ден целият клас на 6-годишния Петърчо знаеше, че прапрабаба му и прапрадядо му ще лежат за вечни времена на Хаваите, а от своя страна всички колеги на Мишо отпразнуваха случая с шампанско. В общи линии, всички представители на семейството разпространиха мълниеносно новината. Миро и Клара направиха едно позвъняване на съответния служител и уточниха всички подробности, включително и деня на смъртта. Това ставаше посредством бавно действаща отрова, която трябваше да бъде изпита в точно определен ден, за да предизвика безболезнена смърт след 168 часа. Следващата стъпка, която предприеха, бе да позвънят на най-големия си враг, семейство Джинджърс, които винаги бяха пред тях в класацията на Форбс, като винаги бягаха пред Миро с 20–30 млрд стандартни кредита. Миро и Клара нарочно ги поканиха, за да ги унижат с това пишно погребение. Започнаха приготовленията за погребението, и когато те бяха завършени, Миро и Клара изпиха безболезнената и бавнодействаща отрова, като в следващите 7 дни бяха отдадени на мисли как ще умрат и дали тяхното погребение на Хаваите щеше да бъде достатъчно ефектно. Бяха поканени личности от световна величина, но Миро и Клара се интересуваха само от присъствието на семейство Джинджърс.

Ден преди да умрат, Миро и Клара се гушиха, замислени за последен път.

– Как мислиш, дали ще ни завиждат Джинджърс? – попита шепнейки Клара.

– Ще завиждат, – отговори Миро – много ще завиждат, че няма да са в ковчезите.

КРАЙ

© Иван Миланов Петров

Източник: <http://bezmonitor.com>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/1963>]